

BADALONA

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA C MARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Tota classe d'operacions de
Banca - Borsa - Canvi

CAIXA D'ESTALVIS

Abonem a la vista..	3 1/2	per 100
» » 6 mesos..	4	» 100
» » 1 any..	5	» 100

DIPOSIT DE VALORS EN CUSTODIA

Negociem els Cupons a tots venciments als preus que anuncia la Banca de Barcelona

Comprem i venem tot lo que es cotitza a Borsa

CONFIANSA ABSOLUTA

Les Ameriques

Sucursal a Llorens del P.

3 i 14 Fires de Santa Llucia 13 i 14

otiga per aquestos dies en la casa comprada en el bell punt del carrer Major pel nou establiment.

Flassades, Tapaboques, Faixes; Mantes, Bufandes, Vanobes, Tapissos, Tapetes i trics calents, per a totes les comoditats i de gust modern.—Grossa BARATURA per nir les compres en el maxim de la baixa. Ningú podrà competir an els nostres articles.

PREU FIXE

NOSTRE PASSAT

Dins la grissor de la boira produïda per la ràpida cavalcada dels fets humans, cada població hi u fulgurar un punt, marcador de l' instant en que breu lloc ont està assentada s'hi aixecà la primera aarel'la indicadora de que havia sigut trobat bo r l'home per a fixar-hi la seva estada.

Al volt d'aquesta primera cèl·lula, noves llars il agombolen i un nou poble és nat, que emprèn via al través de l'història. El temps impassible queix la seva cursa: a les nits segueixen els ns amb pulsacions de llum que marquen els dies;

s'aplien els anys; roden els segles. Sobrevenen emigrants d'altres terres que cobegen les aventatges del seli ja trlat pels altres; lluites cruentes porten el predomini o anorreament dels sobrevinguts; les civilitzacions es succeeixen, servint cada una de pedra tombal a les altres. L'home destrueix lo que l'home ha fet; la terra, més pladosa, guarda avara les runes deslliurant-les de destruccions definitives, i les ofrena a l'història com a testimonis de fets i del grau d'avenç de l'agrupament social d'on procedeixen. I així els pobles van fent sa via com cirials encesos: uns arriben a exhaurir-se i poc sabem d'ells fins que la rella o el picot, enganxa i

descolga la làpida funerària, el tros d'un estàtua, el tros de terrissa, la joia, etc. que l'arqueòleg recull llegint-hi l'existència i mode d'ésser d'una població soterrada: tal avul podem tornar a decórrer pels carrers de la descotxada Ampúries. Altres, vitalíssims perduren i van cremant com ciril encès que una mà piadosa renova, clavant el sencer sobre la cabota del que s'acaba, així, tots estratificats de culture s vâries, la seva flama traspassa els segles i arriba fins nosaltres: la Imperial Tarragona, de tal faisó, ens dóna graoneres per a pujar fins ses orígens que per les muralles ciclòpees, s'enbranquen amb els dels primitius de nostres encontrades. I n'hi ha de poblacions que aparen cremar amb llum tota nova fins que la troballa arqueològica fa recular a antigors insospitades la residència de l'home en aquell lloc: la vila de Galera (Granada) descolgant una necròpolis ibero-romana s'ha identificat, fa poc, amb la ciutat de Túngul contemporània de la segona guerra púnica. En canvi en altres més novençanes l'origen les hi queda il·luminat pel mateix circol de sa present lluror.

El nostre Arbós a quin tipus correspon? Quin fou el seu origen? La realitat històrica el troba ja poble fet en el segle X. Quina serà la troballa que permetrà senyalar amb el dit el moment de la seva naixensa?

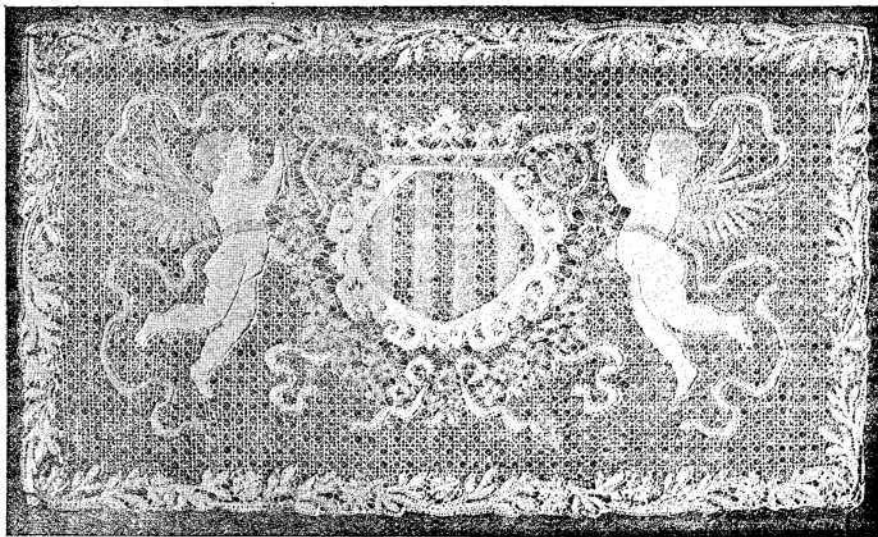
Endebades ¡Oh Arbós! ara els ulls cerquen remembrances d'antics dies. ¿Es què hi ha raó que les tinguis perquè realment no pots presumir de l'antigor que algú t'ha suposada? Has estat com dona d'albir canviadis que per anar sempre al dia fa destroça i trasnuda ses habillaments? O bé implacable llei reguladora de ton viure ha fet forçosament fonadis ço que tú hauries volgut servir? Mes com somiar en relíquies de ton pretèrit, si per les més properes no en demostres amor! Mira, una data s'entrebanca amb la punta de la ploma: la de 1908. D'ella sembla que hauries d'estar-ne ufanosa, mes de dos records que te'n quedaven sols un ja en guardes. L'un; aquell recó venerable testimoni del braó amb que reberes la primera estropada de la soldadesca enemiga, a la qual tigueres gosadia de plantar cara i ardiment per a fer-la enrera. L'any 1908 besaves la sang dels màrtirs patricis allí vessada; aquell lloc el glorificares amb palmes, i la proesa en marinol gravaves. Avul ja el tens perdut: l'has ofegat sota la llei inflexible de la línia recta. L'altre: recordes la nit afrosa d'aquell mateix jorn, quan la tropa endintrada en la vila, desfermava sobre la voladora flama i eres com teiera crepitant que il·luminava ton propl màrtir; i ferotgement et revinclaves dins el puny que t'estrenyia; i ni et senties, en ta follia, de quan vandàlicament eres destroçada; i les dones donaven al foc la guarda de sa dignitat, fent-li entrega també de sos infants per a llurur-los de jou estrany? T'esclafaven, però no et donaves; i ton ànima parla per boca d'aquell màrtir, beneficiat de ta Parròquia, que al migdia de la tortura deia el soldat-butxi que el martiritzava *Fes-me el que vulguis que mon ànima no has de matar-la.* Dominant els ruflets de l'incendi i l'hòrrid aidurull del combat, el campa-

Puntes al Coixí

PRIMERS PREMIS
i MEDALLES D'OR
del Magnífic Ajuntament
i de la Mancomunitat de
Catalunya en la Exposició
Local d'aquesta vila.

Rosa Font

ARBÓS
(Prov. Tarragona)

nar martellejava son toc de sometent enardint el paisanatge, i sa veu d'ales de bronze, volava, i percutint sobre els ja gloriosos penyals del Bruc, rebotia en totes direccions despertant patriòticament la plana. L'àguila napoleònica volgué enmudir-lo; mes errà l'urpada; sols en restà unglejant el campanaret de les tenebres. Aquell esboranc es ço que et queda de remenbrador d'aquella jornada ferida que sembla glatir en carn viva quan, encar roja del camí de l'aubada, el primer raig del sol ixent fulgurant la dardeja. Així ¡Oh campanaret! mostra-la, que tot hom l'admiri en exemple o escarment d'ardideses impremeditades; mes guarda-la tal com fas; ben alta, que ningú i arribi; no vingui qualque mà frevol que, volen emboniquirte, la gloriosa nafra profani.

Mes, sortosament, si l'arqueoleg et trobà escassa de decoris, tens, com tota població, part de ton ànima i tresor espiritual escampat ençà i enllà, guardat per la tradició, recollit en el document d'època privat o públic, barrejat amb el d'altres nucs... Per a tu éren, fins ara, com inexistent, aquests batecs de ta vida, si una mà cuidadosa guiada per la constància i un clar discerniment, no hagués cuidat de fer-ne bona arreplega. Ella amb treball pacient, ha sabut fer bella esfullada de nius en les perdedores selves dels arxius; ha fet rajar sentit diàfan dels pergamins de llengua estrafeta, lletra enrevessada i expressió hermètica; i del petit llibre de memòries i del humil document, que parlen greument de petits detalls, n'ha arrencat la guspira esclaridora d'algom que altrament restava en la fosca.

El resultat d'aquestes investigacions en breu et serà generosament ofert per son autor, el Reverend senyor Rector de ta parròquia Mossen Gaietà Viaplana, aplegades en formosa garba de notes, lligada amb atinats comentaris. Reeseguint-la bri per bri podràs, Arbós, saber qui ets; allí podràs veure ta fesomia moral i conèixer-te a tu mateix, com aconsella la sentència filosòfica; i per la comparança entre ton passat i ton present apendràs a ben dirigir-te.

Vetaquí ço que deuràs a aquest aimador de ta història que no has tingut la sort de bressolar, però que has de considerar tan fill teu com els que havem nascut dintre ton clos, car ell ha viscut ta vida tota, ha anat seguint tots els teus fets, i ha fos son esperit amb el teu perquè, essent un mateix amb tu, millor pogués comprendre tos actes.

I quan, fullejat el bell recull, en tombis la postera plana, jo et demano tinguis també un somriure d'agraïment per a BADALOTA que ha facilitat el que puguis llegir-lo, i que amb sa publicació empenla la soca de ta història amb el tany novençà de ses fulls, reflexe de ton viure present, que ajudarà la tasca de ton historiari del pervenir.

FONT D'HORTA

Una alçada de camisa

No sé perquè ens enredem tots quants parlem contra aquest cinema tan atractiu de cintes americanes; com si no hi aprenguéssim res; com si no servis ço que allí velem per les mil òntarletats i perills que en aquesta vall de llàgrimes hom pot trobar; i en sortim ben ensinistrats; qui posi aquells procediments a la pràctica té més vida que els gats que diuen que en tenen set; i amb aquesta comparació, perdonada em sigui—que penso que'm quedo curt, curtíssim—quasi podríem arriscar-nos a dir que hom pot viure eternament.

Però de tota la sèrie d'incidents i entrebancs, de tots els procediments rebuscats per a fugir de la grapa d'un perseguidor, amb tanta perspicàcia com el mateix perseguit, i de tots els medis mes en voga per a avisar que un es troba en perill, cap com el que diumenge prop-passat vam tenir el gust de presenciar els afortunats que ens deixàrem caure en els seients del cine.

El telègraf, el telèfon, l'heliògraf, etc., tot són mitjans de poca importància; inútils les més de les vegades, car es difícilíssim portar a sobre un aparell dels esmentats. N'hi ha prou en que un porti una capsa de mistos que s'encenguin o un encenedor que no falli, i a més és precís que el trist mortal que es trobi en situació apurada no s'hagi descuidat de posar-se la camisa; de no portar-ne seria molt difícil que li poguessin alçar.

Si, senyors. L'altra dia vam tenir ocasió d'assabentar-nos de la manera senzillíssima que hom pot aixecar la camisa. I no parlo en sentit metafòric; i que es cast!

Si mai us trobeu que teniu la desgracia de caure en un barranc de molts metres de fondària, no us espanteu; tranquilament cerqueu a la butxaca de l'ermilla la capseta dels mistos; una mica de brosa sempre hi serà; vos lleveu la camisa, i a tall de dirigible—com aquests que es solen engegar en dies de Festa Major—ompliu la prenda d'aire calent i amunt va; ¡hal hi manca una corda per a subjectarlo, però no hi fa res: cercant, cercant bé, la trobareu allí mateix. Aqueix globus captiu avisarà als vostres amics que es trobeu baix d'un torrent i que doneu senyals de vida. ¡Llàstima que en l'exemple que vam veure no s'hagués emportat als, diguem-ne, artistes!

I ara fent ús de la metàfora: Em sembla, em sembla que ens l'estan aixecant a nosaltres la camisa.

Ja fa massa temps que dura.

FRA.

Els tres cants de la guerra (1)

III

Cant del retorn.

Tornem de balalles,—venim de la guerra,
i ni portem armes, pendons ni clarins;
vençuts en la mar i vençuts en la terra,
som una desferra:

duem per estela tauron i delfins.

Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploure!

Pel mar se us avança—la host macilenta
que branda amb el brand de la nau que la duu.

Adéu, oh tu, Amèrica, terra furienta:
som dèbils per tu!

Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploure!

Venim tots de cara—al vent de la costa,
encara que ens mati per fred i per fort,
encara que restin en sense resposta
més d'un crit de mare quan entrem al port.

Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploure!

(1) Vide els números 24 i 25 de BADALOTA.

De tants com en manquen duen la memòria
de lo que sofriren,—de lo que hem sofert,
de la trista lluita sense fe ni glòria
d'un poble que es perd.

Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploure!

Digueu-nos si encara la pàtria es prou forta
per oir les gestes—que li hem de contar;
digueu-nos, digueu-nos si es viva o si és morta
la llengua amb què l'haurem de fer plorar.
Si encara es ben viu el record d'altres gestes,
si encara les serres que ens han d'enfortir
s'aixequen serenes damunt les tempestes
i bramen llurs boscos al vent ponentí,
germans que en la platja plorant espereu,
no ploure: rieu, canteu!

JOAN MARAGALL

1899

Història de Catalunya

VI

Les invasions: els cartaginesos i els romans

Poc fonament històric té la creença popular fa dels règuls Indívil i Mandoni uns herois de dependència de nostra terra. Cap ideal de desfer-la de tot jou estranger—sigui quin sigui—no descobreix en llur conducta, vacil·lant sempre entre els cartaginesos i els romans i sols amaten afavorir el partit del vencedor de moment. Si ara han ajudat als africans contra les legions romanes és degut, segons alguns historiadors, a existia cert parentiu entre Asdrúbal i les muls dels germans ilergetes; si després de la presa de Cartagena per Corneli Scipió els veiem com reïxen a Tarragona i rendir homenatge al vencedor és perquè, segons opinió d'altres, en mentada gesta Scipió va comportar-se generosament, deslliurant la dona de Mandoni i les filles Indívil que es trobaven a la capital dels cartaginesos d'Espanya. Motius de família, motius d'amor, en el millor cas, un fort esperit de rebel·lió els empeny: mes no l'ideal heroic de veure lliure nostra terra de tota dominació estrangera; i a palearà més encara en sa conducta futura.

Decidit Scipió a acabar definitivament amb el poder cartaginés a Espanya, elxí l'any següent (209 a. de J. C.) de Tarragona i encaminant-se a Andalusia amb ses forces de terra i de mar derrotà a Magon, a Massinissa i altra volta a Asdrúbal mercès a Indívil i Mandoni que amb els seus tífers, s'empararen a la banda dels romans, de fins aleshores—malgrat la submissió promesa—Scipió a Tarragona—havien fingit estar fidels als cartaginesos. Després d'aquest triomf semblava que Corneli fou proclamat rei per Edescus, Indívil i els espanyols, però el capdill va refusar aquestes ofertes i s'accontentà amb el de *imperator* (general).

La desfeta d'Asdrúbal obligà al cartaginés a retirar-se al riu Taño i a cercar en la Lusitània (Portugal ara) la reorganització de son exèrcit, la cosa assolí mercès a l'ajuda dels lusitans: pot així traslladar-se a Itàlia en auxili de son general Aníbal que després de les victòries obtingudes descrítes en el capítol III—havia restat quiet a l'Hispania, sens atrevir-se a donar la batalla definitiva a la capital romana, en espera de l'ajuda d'Asdrúbal. Aquest atravessà els Pirineus per la Bascònia iprés els Alps però son exèrcit fou vençut en les bes del riu Metaure per els consols Livius i Corneli dius Neró auxiliats d'un estol de cel·tibers, més brós que el d'Asdrúbal, que Scipió havia pres en la nostra terra i enviat a Itàlia amb diners, viures i armes. En aqueixes desfetes Asdrúbal fou fet presoner i degollat, i son cap llençat, per ordre de Neró, al campament d'Aníbal.

Derrotats a l'ensemps mantes vegades als pilosos cartaginesos que Asdrúbal havia derrotat a Espanya, Scipió assolí fàcilment apoderar-se de la ciutat de Càdiç, que era l'últim refugi dels cartaginesos.

ginesos—com havia estat el primer—, l'any 206 a. de J. C.

Per la còpia
R. E.

Vetllada Literari-Musical en honor de l'Immaculada

El dijous prop-passat tingué lloc en el Saló Arbossense la vetllada que anyalment se celebra en honor de l'Immaculada Concepció. Aquest any la festa tenia ademés l'oraciu de que els beneficis s'eren destinats als soldats d'aquesta vila que lluiten al Marroc. El públic omplí a curull tota la sala i en va sortir molt satisfet.

Començà l'acte amb un bell i documentat discurs del Rvnt. D. Josep Raventós, en el qual—després de descriure'ns el solemnitissim moment en que el Papa Pius IX declarà dogma de fe el misteri de la Puríssima Concepció de la Verge—ens feu relació de les lluites per que ha passat l'Església desde sos primers temps fins a nostres dies, sortint-ne sempre victoriosa gràcies a l'intercessió de Maria.

Ha estat un gran encert i és molt de aplaudir el que hagin pres part a la festa distingides senyores; la nostra felicitació més sincera, i amb molt de just consigneu que van sortir molt airoses del seu comès. Les solistes senyores Antonia Santalana, Narcisa Malla, Adela i Pilar Torrents, Maria Bençé i Teresa Claramunt cantaren amb molta afiliació i encert les parts a elles encomanades. Igualment les pianistes Dolors Farré i Encarnació Bertran demostraren un bon domini del teclat. Totes es choristes molt bé.

El nen Alfons Marín cantà sense atorrallar-se l'infant i la mare». El nen Josep Sans (9 anys) i el Rvnt. D. Joan B. Marí tocaren amb molta expressió la «Pregària» per a violí i piano de Ainaud. Don Lluís Cañas pronuncià un eloqüent discurs, en el qual elogià el que aprofitant la costum que tenim de celebrar anyalment aquesta catòlica vetllada, la podem servir aquest any per a socórrer als nostres germans soldats, fent ressaltar a l'ensenyament la diferència entre la festa que es celebra i altres actes—improvisats amb l'excusa de la caritat—en els quals els assistents hi van exclusivament a divertir-se.

Don Joan Amiguet recitá una poesia (L'últim d'én) alusiva a la guerra, i feu les delícies del públic amb el monòleg humorista «Un viudo atribulat». Una molt bonica composició poètica del revent Josep Paradedà, titulada «La Bruixa», fou recitada per don Benjamí Soler. El nen Julià Guasch llegí amb molta gracia la poesia «El Pare Nostre».

Al final de la primera part el Rvnt. Sr. Rector donà compte de que el Banc Comercial de Tarragona ha repartit com a premi entre els nois i noies que s'els hi va obrir llibreta d'estalvi l'any passat—a proporció de les impositions efectuades en dits llibretes i posició social dels seus posseïdors—l'important que quedava del donatiu que feu dir el banc, i que ademés s'obria llibreta a Joan Tuset, a Teresa Casañas i a Antonia Tort.

La música de totes les obres de cant era original de D. Ricart Domingo. Es l'únic defecte que em trobat a la vetllada. Comprenem que en una sta d'aquesta naturalesa es toquin dues o tres impositions del senyor Domingo; però la seva música grisa i superficial, encara que a ratos sigui spirada, no pot omplir tot un programa; seria molt més artístic, i educariem molt més el sentit musical del públic arbossenc, i podrien lluir més bones qualitats vocals que han demostrat tenir les senyores que han pres part en aquesta festa.

en el programa hi haguessin figurat composicions de bons autors. «A l'Angel de la Guarda» i «Diumenge» son dues composicions de música completament anodina; «Flors i aucells» i «L'infant a mare» son molt poc originals; «La farigola» es més inspirada de les de la primera part, però recorda molt algunes cançons catalanes.

El públic obligà a repetir amb sos aplaudiments la Sardana» amb que començà la segona part, i no és altra que la «Sardana de la Vinya» amb lletra canviada; es veu que el seu autor està conegut de que la música no té res que veure amb lletra, ja que canvia aquesta amb tanta facilitat no més la fa servir de pretext perquè la sardana pugui cantar.

La presentació escènica i vestuari del Quadre bíblic «El Romaní» molt bé; el final una veritable obra d'art. La música molt dolenta; la de l'entrada dels soldats romans desastrosa; per a comentar

la ferocitat dels soldats d'Herodes no n'hi ha prou amb fer força soroll en els baixos del piano, ni per a comentar l'aparició i cant dels àngels basta tocar notes altes simulant orpes, no; per a comentar aquestes coses es necessita tenir-hi grapa, i quan no se en té, tampoc s'ha de tenir la pretensió de posar quadres així en música.

A l'«Himne a l'Immaculada» li falta grandiositat.

Finalitzà l'acte amb el sortelg de l'imatge del Sagrat Cor entronitzat, sortint premiat el número 7277, del qual n'era posseïdor don Josep Cruixent.

MIRA-PRIM.

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió del dia 6. Assisteixen els Regidors senyors Pujol, Mañé, Amiguet, Just, Rovira i Romagosa, presidint l'Alcalde senyor Cruanyes.

Es dona compte de la visita feta a la Secretaria de l'Ajuntament pel Senyor Inspector provincial de Timbre i de l'acta aixecada a l'efecte.

El senyor Alcalde assabenta al Consistori del bon servei portat a cap pel senyor Manescal municipal en el dia 29 de Novembre passat, denunciant una quantitat de llet destinada al consum públic que contenia la meitat aigua, per quin motiu fou llençat tot el gènere.

Es nomena una Comissió per a cuidar-se de lo referent al ball de la sala Pública en el dia de la fira i per a admitrar-lo.

El senyor diu Amiguet que s'arregli la font i abeurador de la Badalota.

I s'aixeca la sessió.

■ ■ ■

ANUNCI.—Autoritzat per la Superioritat el trasllat de les restes mortals existents en el Cementiri parroquial clausurat, al nou municipal d'aquesta vila, es concedeix un plaç de 60 dies que acabarà el 10 de Febrer del proper any 1922, a fi de que per les persones interessades puguin fer-se les reclamacions que estimin convenientes, en respecte del seu dret, transcorregut el qual no serà admesa cap reclamació i es procedirà en la forma deguda a la exhumació del Cementiri parroquial i al trasllat de totes les restes al lloc que a ells es destini en el cementiri municipal.

Arbós 5 de Desembre de 1921.—L'Alcalde, Esteve Cruanyes.

RELIGIOSA

Diumenge, dia 11, III d'Advent.—A dos quarts de 12 Catecisme de Perseverancia; a la tarda, a dos quarts de quatre doctrina, i a les cinc funció a la capella de Nostra Senyora dels Dolors.—Dilluns, a les 6, aniversari per Mn. Quirse Tintoré.—Dimarts a les nou ofici a honor de Santa Llúcia.

Misses: Dimecres a dos quarts de vuit, per a Antonia Rossell; dijous, tres per Jaume Rossell (a. c. s.)

Bateig: Dia 3, Joan Tort Guardià, fill de Felícia i Isabel.

Obits: dia 4, enterrament i funeral de Maria Cañellas Aymerich; rebé tots els Sagraments. (R. I. P.)

VARIA

Després de romandre una llarga temporada entre nosaltres ha pres comiat, fent-ho des d'aquestes columnes a totes ses amistats, l'esposa de nostre amic Simon Plana Na Carme Valdivielso, qui embarcà el dia 8 de l'actual per a reunir-se amb son marit que es troba a l'Havana.

Igual ens comanda Na Teresa Ventosa de Carbonell, que després de llarga estada al veï poble de Banyeres ha emprès la mateixa ruta.

Un bon viatge i que els hagi sigut agradosa llur estada en aquesta terra.

■ ■ ■

Han marxat per a passar els mesos que manquen d'hivern don Salvador Mitjans, i la família Urgell Roca, a Barcelona el primer, i a Vilanova la segona.

Els hi desitgem una feliç estada en els respectius llocs.

■ ■ ■

En edat no molt evençada i repentinament ha mort al poble de Banyeres el distingit propietari don Anton Ventosa Mitjans.

BADALOTA s'adareix al desconsol de la família i li envia sentidament el pèsam.

■ ■ ■

Els dies 13 i 14, fires de Santa Llúcia, es celebraran varis actes, entre ells ball amb quintet a la Sala Pública, que de molts anys enrera ve donant l'Ajuntament; al Teatre Arbossense sessions de cinema amb atraccions tar

da i nit en les que hi pendran part el duet comic «Lo Moritas» i la cobejadora Lola Gonzalvo.

De continuar aquest temps esplendí es d'esperar que es veuran molt concorregudes.

Pneumosol Castellvi Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:
Farmacia Castellvi, VENDRELL

Nou recader diari a Barcelona i retorn

Sortida: 11 matí i arribada 8 vespre

PER ENCARRECS:

ARBÓS: Ramon Escarrà (Mero), Major, 34

TELÉFON 666

BARCELONA: «Bar Aragó» C. Aragó, 261

i Paxina, 4.

COMARCANS: Per recados de paraula vos podeu servir del Teléfon número 666 que està a la vostra disposició.

Un bon sabó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FÀBRICA EN SANT MARTI (Barcelona)

Sastreria Pujol

Temporada
d'Hivern de 1921

Vestits de llana

des de 80 pessetes

GRAN ASSORTIT
en Velluts, Bufandes, Gorres,
Faixes i Calçat
a preus economics
Major, 42 Arbós

Blondas y Encajes al bolillo

Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

“Hotel Moderno”

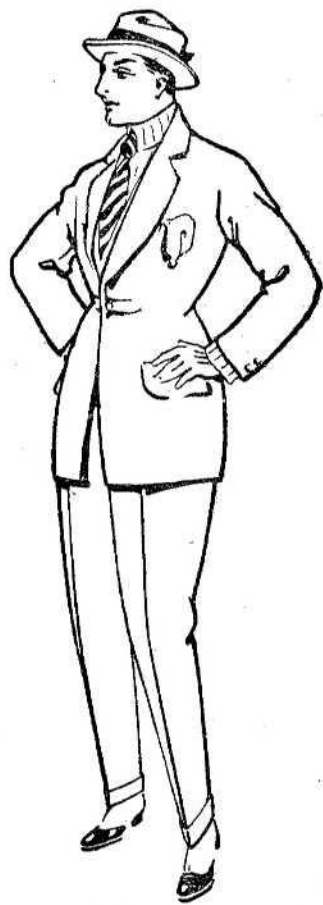
Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS
SITUAT EN EL PUNT MES CÉNTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11—Teléfon 2239

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramon Escarrà : Major, 34

Elaboració de vi sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)**CINTO RIBOSA**

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

Callar de Coneleria Frederico Borell**COMPRA DE MARES i TARTRA**Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues**PREUS MÓDICS**

Cases Noves ----- ARBÓS ----- Telèfon 689

VINDEX**AVISADOR AUTOMÀTIC
D'INCENDIS****PRODUCTES, APARELLS
I MAQUINARIA**

PER A

AGRICULTURA I ENOLOGIA**P. PLANA MANÉ**

Dr. Robert, 28. — VENDRELL

La casa té establert un Laboratori per a exàmen i graduació de vins

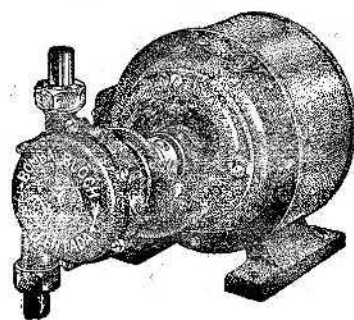
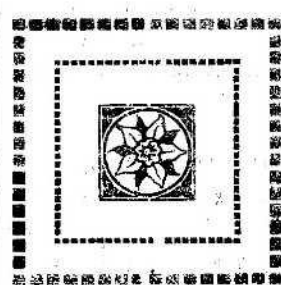
Temporada d'hiver

Estufes LOFFTI, la marca més acreditada a preus sens competència.

Comptadors Elèctrics de 3, 5 i 10 Amperes Monofàsics i Trifàsics Verificats i a punt d'entregar, es coloquen gratuïtament i en vintiquatre hores. Preus de Fàbrica.

Làmpares de totes les marques acreditades

Motors Elèctrics i de Gasolina i tot el material referent al ramb d'electricitat.

Bombes Prats i Block

PER INFORMES

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm. 7

ATENCIO**Propietaris i comerciants de fusta**

Si teniu fusta tallada i boscos plantats sense distinció de mena i quantitat, feieu oferta a

Francisco Ill Padró

Fàbrica de Serrar

Arbós del Penedès

El nostre folletó Notes històriques de l'Arbós**Il·lustracions Fotogràfiques : Sortirà el 1.º de Janer de 1922 : Text interessantíssim**Subscriuiu-vos a **BADALOTA** i l'obtindreu gratis